

vedtage Lovudkastet, men at man derimod bør gjennem Finantsloven extraordinairt bevilge et Beløb af 2,000 Rbd. til Fremme af de tilbagestaaende Revisionsarbejder, indtil Regjeringen har vundet Tid til at fuldstændiggjøre Inddragelsen af al Kongerigets Revision under Revisionsdepartementet og derefter har vundet Erfaring for, hvorvidt det vil være muligt ved denne Forandring at fremme Arbejdet med de forhaandenværende Kræfter. Det vil da ogsaa kunne foreligge, hvorvidt de kommunale Regnskabers Revision vil overgaae til Amtsraadene, og Arbejdet derved formindskes for den ministerielle Revision.

Fleertallet foreslaaer saaledes, under Forudsætning af at der i Finantsloven for Finantsaaret 1862—63 bevilges 2,000 Rbd. extraordinairt til Fremme af Revisionsdepartementets tilbagestaaende Arbejder,

at nærværende Lovudkast nægtes videre Fremme.

Minoriteten (Nose nrn) kan ikke tiltræde Fleertallets Anskuelse og tillader sig derfor i Korthed at motivere sin afvigende Mening: Majoritetens Hovedbetragtning er, at der til Grund for Loven af 31te Marts 1860 ligger den Forudsætning, at samtlige 6 Revisionscontoirer skulde sammenbrages under Revisionsdepartementet, men at denne Sammenbragning ikke er udført; først naar den er gennemført og det besuagtet maatte vise sig, at Arbeidskraften er utilstrækkelig, kan der efter Majoritetens Formening være Tale om at forsøge Contoirernes Antal.

Minoriteten maa selv affeet fra det meget væsentlige Punkt, at Loven af 31te Marts 1860 aldeles Intet indeholder om en saadan Sammenbragning, meget betvivle, at Loven er gaaet ud fra den nævnte Forudsætning; den Commissionsbetænkning, der ligger til Grund for det i sin Tid indbragte Lovforslag, anbefaler vel i et eget Revisionsdepartement at samle al den Revision, som ifølge Sagernes Natur henhører under de kongerigste Ministerier; men hermed staaer i nøie Forbindelse det af Com-

missionen gjorte Forslag, at der i Spidsen for Revisionsdepartementet sættes en Generalbeholder, der med Hensyn til Gagen staaer i Klasse med de høiest lønede Embedsmænd i Kongeriget, og at der under ham ansættes en Comiteret med en Gage paa 2,400 Rbd. Loven af 31te Marts 1860 sætter derimod Revisionsdepartementets Chef i Klasse med Ministeriernes Departementschefer og har ingen Comiteret; altsaa kan Loven ikke siges at være ganske gaaet ud fra den i Commissionsbetænkningen indholdte Forudsætning. Af overveiede Betydning er det ogsaa, at Beskjendtgjørelsen af 30te Juni 1860 angaaende Oprettelsen af et Revisionsdepartement Nr. 3 in fine bestemmer, at indtil videre vil Udskrivningsvæsenets Revisionscontoir under Justitsministeriet og Revisionscontoiret under Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet vedblive at bestaae som hidtil uden at henlægges under det nye Revisionsdepartement, og at denne Ordning i Forbindelse med den Anvendelse, Regjeringen har gjort af Loven af 12te Decbr. 1860, er bleven sanctioneret i alt Væsentligt allerede ved Dispositionerne i Finantsloven for indværende Aar og i sin Heelhed ved det nu ved anden Behandling vedtagne Forslag til Finantslov for 1862—63; thi dette viser, at Rigsdag og Regjering indtil videre ere enige om, at Revisionen ikke skal samles under eet Departement.

Naar saaledes det Hovedfundament, hvorpaa Majoriteten bygger, ikke er holdbart, saa maae efter Minoritetens Formening ogsaa de derpaa baserede Slutninger falde.

Men selv om man vil gaae ud fra, at Loven af 31te Marts 1860 er bygget paa de Forudsætninger, som skulde finde deres Hjemmel i Commissionsbetænkningen af 21de Aug. 1857 og i den af 4 af Ministeriernes Embedsmænd under 16de Januar 1860 afgivne Betænkning, og selv om det ikke med Rette kunde siges, at den nuværende Afspredelse af Revisionen i forskjellige Contoirer og under forskjellige Ministerier havde faaet en midlertidig Sanction, saa følger dog deraf ingenlunde, at det foreliggende Lovudkast bør nægtes videre Fremme, og at det er tilstrækkeligt, at der gjennem Finantsloven for 1862—63 bevilges 2,000 Rbd. extraordinairt til Fremme af Revisionsde-